Μάρκος ὁ μουσοῦρος τοῖς ἀνατεθείσι σχολαστικοῖς εὐπράττειν.

Οἱ μὲν ἀρχαῖοι [illegible] ἐγκρίνοντες ἔκρινε τοῖς ἡδυπνοῖ, οὐκ ἀπαθῶς κὐδοκιμήκασιν.
ὅσοι γὰρ οἱ [illegible] ἐν τοῖς ἔπεσι τὴν τροφὴν εὑρηκότες, ὡς θεοὶ
τελ[illegible] φανῆναι τοῖς ἀληθῶς καὶ μάλιστα τοῖς τὴν τροφὴν εὑρηκότας οὐ τὰ μυρίοις ἡδυτῆς τῶν
θήμασι κὐ βιβλίοις. ὧν τάγε σεμνότερα κὐ τῆς τοῦ δαιμονίου τέρας οὐ τὰ μυρίοις ἡδυτῆς τῶν
ἐκ τροχείου λαβόν, ὑ τὸ τῶν συνοικούντων φυτὸν ἔργον συνταῦθα, τέως οὐκοῦν, ἐκδοθέν τα. τῶν δὲ γε νῦν ὡς
ταῦτ' ὀρθῶς καθέντων ἑαυτοῖς, οὐ μόνον προστέτειαν καταγνωστέον ὡς αὐτοῖς τοῖς σοφοῖς εὐ ἔχοι νὲ τοῖ-
βεβληκότ', ἢ μεγαλοφυΐας ἀγαστέον, ὡς οὐδ' ὑσαν βλέπον ἡγησάμενοι εἶναι τὸ φθάσαν, ἀλλὰ μηδὲ μῶς
ἀπολυσαν τεπισαν τ' ὡς τὸ μὴ μόνον σκατεῖσαι τοῖς ἀρχὶ τέκτοσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ χάριεν καὶ εὔρυθμον τῆ καν-
νουργία προσθῆναι. φυτ' δὲ, τῶν δευτέρων φημί, τὰ κυριώτατα τὰ τυχόντ' μέρη, μηδὲ λεώστε ὀβλαστός,
κὐ ζαχαρίας ὁ καλλιέρης. ἄμφω κρῆτε κὐ τὸ λίτα ἐμοῦ. ὧν ὁμοῦ τως σκαρῆ κὐ θαυμαστὰ σημεῖα τῆς ἰδίας
δεξιότητος ἐλευθερίας, ὡς τοῦ τοῦ τοῦ εἶναι ταῦ τὴν εὐφημεῖν ὀψει κρίνεσθαι δῶν αὐτῶν. ὁ δὲ φιλοτόνως
τὰ πεῦ τὴν τέχνην, εἰ τοῦ τις ἄνος, ἐκμελετήσας, οὐ τῶ ταχεῖ ἀνθῆναι κὐ μεγήν ἰδρῶτος ὡδοιπόρησεν, ὡς
πολλοὶς ὑ πάρξαι τοῦ τοῖς ἐλπίσαν τας ἐκμέσης ἀπὸ ἀναστρέψαν καμόντα. ἀλλ' ὅμως ἤνυσε καὶ τρὸς
τὸ τέρμα χάρων ἀφῖκται. καὶ μονονοῦ τὰ τῆς πλείοσιν ὑ μῶν ἀνηγόρευται στεφανίτης. λέγω δὲ δ' οὓς
ἔδεε τόνησε τύ τοις μηδενὸς καὶ τ' ἰχνη χωρῆσαι τολμήσας δεῖ τῆς τοῦ ἀνόμου γραφῆς. Εὐ τὸ δὲ φύσις
οὐ κατεῤῥαθύμησεν, ἀλλὰ χρυσέας ὕσοσ κάσας κ' τὸ ὕδαρον εὐ τυχθαλάμω κίονας τοῖς χαρακτῆρας, ἢ τοῦ
χθη καὶ [illegible] τῆξαι τάχιστα μέγαρον. Ἀρχὴν δὲ τασῶν ἐ τοῖ καιροτάτην ἐ τοῖ νοῖσε. κὐ τρὸς κὐ τὰ ἑκά-
στοτε τυ τωθησόμενα καθιστάμ, ἢ κιστα ἀν ἀ μῤῥοῖ. ἐκείνης γὰρ τῆς βίβλου κατ' ἀρξαν, ἢ τις τὰ τὰ τρο-
πύλαια τῆς ἀληθινῆς ἐστῶσα παιδείας, ἵνα τὴν κεβῆσω, τοῖς μαθηθῶσι τὸ χεῖρε φιλοφόνως τρο τεί-
νει ἡ σύστοδο χήν. οὓς ἐ τῆ ἀν εὐ μάλα παρ' ἀνῶσι καὶ δι' ἀπλάσι, πλάσιν ὦ θεοὶ τ' ἀρίστη τε καὶ καθα-
ρω τάτην, ἀσφαλῶς ὁμ λῆν ἐ τῖ τρέπ μάλιστα μ' ἀπασι τοῖς τοικτᾶς, οὐ χ' ἥκιστα δὲ τῶν πάντ', ὁ μέρω
τῶ τὰς ἀρ χὰς κὐ τὰ πέρματα τὰ πρασχόν τι τοῖς ἐν τῆ ἀκροπόλει σοφοῖς. οὐ δὲ μία γὰρ ἡ νομοθῆ ὁλίγαι
τῶν τὰ ἐκείνω τραχθῆν ἅμα καὶ σκληρῶν λέξεων, ἃς ἐ τυμολογικώτερον οὐ κ' ἀν ἀπόστε κὐ σαφηνίζῃ, οὐ
δυσευρέτως ἀλλὰ κ' τὸ ἐφεξῆς τῶν τοιχεῖων τὰ ζητούμενα τοῖς διεξιοῦσιν εὐ μνημονεύτως ἐκπορίζ μ.
οὕτω γε μὴν νοῦν ἐχόντως καὶ χαριέντως, ὡς τε μηδὲ ν τῶ τῆς ἀναγνώσεως ἀπεκνάμ ὁμοιοτρόπω. ἀλλ' ὅτε μ.
μύθοις, ὅτε δ' ἱστορίαις οὐ κατηκμαξευμένοις ἀλλὰ πανίσι εὑρισκομένοις, ἐκ τραδρομῆς τ' μεπόντα
δι' ἀναπαύ. τρὸς δὲ τὴν τοῖς ἀπεδείκνυσιν οὐ κολίγα δι' ὧν ἐκ θέτα κεν ὀνῶν ἀρ χαίοις καὶ δι' ἀπρεπέ-
σιν ἀνδράσι τραδθέντων. οὓς σνίοτε μὴν τι σι δυνῶν τας οὐ μάλα ὁμοφωνῆ, δι' ἀλλάπτει. ἔστι δ' ὅτε
τὴ τοῦ ἑαυτοῦ ἐρο τῶν ἑτεραλκεία τ' νίκην ἐ τοῖ νοῖσε. τῶ τῖν ὧν ἡ νικῆς ἀρύσασθαι τῶν τῆς ἐφιεμένω, πάρε-
σιν ἀφθόνως ἐμπλακθῆναι τοῦ τοῦ κ' χύδην ἐ τῖ ρέεν τῶ κρουνῶ τὴν κεφαλὴν ὑποθῆναι. ὁ γὰρ σν
τοῦ τοῦ κεκτημένοι εἰ τέ τις κέρας ἀμαλθείας ἀπὸ βούλοιτο καλῆν τὰ τοῖς καρτοῖς ὑ πορβρύον, εἴ τε κνρίον,
εἴ τε κ' τοις ἀδῶν ἡδὸς, τ' ἐ τῖ τρωτὰ τὴν ἐ βάδιστε. πᾶσαν δὲ χεῖν σν ἑαυτῶ τ' ἐλλάδα νομίζετω. κὐ μὴ κεῖθι
τόρσιον ἄνω πα πανέτω, εἰ τοι ἀν ἡ θηβαία λύρα. κὐ πεῦ μ' φυτ' τὸ λλ' ἀν εἰ χον ἡ τεῖν ἡ μὴ μεταξὺ
ταῦτα γράφων ἠθόμην ἐμαυτοῦ τοῦ αὐτέρω ἢ κ' μέρον ἐ τῖ τολῆς ὀξοκείλαντος. Ἡ δὲ διόρθωσις πεῦ ἡς
αὐ χεῖρον οὐ δὲ τοῦ λόγου τὰ ἔρεγον ἡ τεῖν, ἐργώδης ὑ πῆρξε καὶ χαλεπὴ δι' ἐνεγκῆν. καὶ τ' ἀν δεῖ ἀνυ γῶς ἐφ'
ἅπασιν ἔχοντος ἀν πιγράφου. ὧν δ' ἡν εὐ τορία, ταῦ τ' ἀγ ἄνω τὰ λαιὰ κὐ ἀξιόπιστα, ἀλλ' ὅν ἀσαφῆ κὐ γρί-
φων ἀνάμεσα κὐ δι' ἀ τοῦ τόπου ἡ κασοῦ ὁ δι' τοῦ τ' τὰ τὰ πλησίον δεόμενα. οὐ μὴν ταῦ τὴ γε τ' ὁρμὴν ἀνῆκεν
ὀρθῶν ἐ τῖ ρα τεῖς. ἀλλὰ τὰ μ' ἐκ τῶν τοῦ τὰ ἐξ ὧν τυχ ἀ τῖν τὴν τρα ματευσαμῆν ἐ τῖ λεξάμ, τὰ δὲ τοῖς
ὀλίγω τρότερον ἡ ρημένοις ὑ ποτιμαίνεσθαι πεῦ τῶν ἐφεξῆς σῖνεῖς, ἐ τελεσιούργησε μὲν ἐκεῖνος ἀγαθῆ κὐ
λαμπρᾶ τὴ τύχη. ἡ δὲ μικρὰ πάθῆ νες ἐκφαυλίσοι σῖν, ἀλλοῖ μ' τ' τοῦ ἡρῶν νόμμαστος εἶναι, κὐ τῶν μόμου
δὲ ξοιν μμεταί. ὃς τὰ μ' ἄνω τῆς ἀφοδίτης οὐ κεῖ χε κατηγορῆν. ἐν δὲ μόνον ἀπεστέργειν ἔλεγεν ὅ τι τῦ-
ζον ἀλῆς τὸ σαν δάλιον, ὁ χληρόν εἰ κῆς τοῖς ἀπαντῶσι τῶ ψόφω. τοῖς δὲ νεωστὶ τυρισὶ γραφῶ τυ τοῖς οὐ δὲν
ἢ πον καθόδον τροχωρήσει τὰ τῆς εὐδοκιμήσεως. οἷς ἀπὸ χε κόνων ὑ μῶν ὦ φιλέλληνες
ἐ τῖ τυχεῖν εὐ μενῶν. ὡς ἐν παιδεία τοῦ λυψηφοτάτων καὶ τ' λευ-
κὴν ἀεὶ κὐ νικῶσαν χαριζόμενῶν, τοῖς ὑ πὲρ τῆς
ὑ μετέρας ἀσχολουμένοις
σχολῆς.
Εὐτυχεῖτε.